

LENINA KAROĢS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀ PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN
PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

IZNAK KOPŠ
1950. GADA 29. MARTA

№ 18 (5710)

9.

FEBRUARIS

OTRDiena

1988. GADS

Maksā 3 kap.

Sociāla problēma: pakalpojumi iedzīvotājiem

Meklējam pirmrindas pieredzi, iniciatīvas un uzņēmības piemērus

Rajona laikraksts «Lenina Karogs» sāk publicēt reidu materiālu pastāvīgus kopojumus ar kopīgu virsrakstu «MEKLĒJAM PIRMRINDAS PIEREDZI, INICIATĪVAS UN UZŅĒMĪBAS PIEMĒRUS».

Materiālus par pirmrindas pieredzi avīzē ievietojam arī agrāk. Ne reizi vien stāstījām par iniciatīvas un uzņēmības piemēriem. Tomēr laikraksta redakcija ir nopūkususi pie secinājuma, ka lasītā-

jiem būs interesanti arī pasekot žurnālistu un mūsu ārštata autoru meklējumu gaitai.

Nereti vēl gadās dzirdēt viedokli: ja reiz cilvēki strādā, tātad ir arī pieredze. Bet — vai tā ir istā pieredze? Mūs visus patlaban taču jo sevišķi interesē pārkārtošanās pieredze. Tāda pieredze, kura atklāj, kā tiek laužti stereotipi un novecojušās metodes, kura atspoguļo iniciatīvu un uzņēmību strādāt pa jaunam.

Kompetences deficīts

● Pagājušajā gadā kolhozam «Vārkava» bija ielānots sniegt iedzīvotājiem maksas pakalpojumus par 40 tūkstošiem rubļu. Gada nogalē mēs sākam apkopot darba rezultātus, izmantojot norādījumus par šajā apkopšanā pielietojamo metodiku. Un galarezultāts bija ļoti nēapmierinošs: izrādījās, ka minētos pakalpojumus esam snieguši tikai par 7 tūkstošiem rubļu.

— Kā tad tā? — par finansistu izdarītajiem aprēķiniem brīnījās kolhoza valdes priekšsēdētājs Igors Fedotovs. — Pats personīgi zinu, ka mums šo pakalpojumu ir daudz, kā saka, vesela buķete. Esam strādājuši cītīgi.

Jā, pilnīgi piekritu. Darīts ir daudz. Bet — radušās grūtības un neskaidrības uzskaitīšanā. Ne tikai mūsu saimniecībā, bet visā rajonā. Kāpēc? Izskaidrošu arī piemēru.

Kolhozs sagādā cilvēkam malku. Šādu pakalpojumus pagājušajā gadā izpildījām daudz, kasē tika iemaksāts vairāk nekā tūkstoš rubļu. Bet valsts statistikas darbinieki saka, ka šo darbu nevar uzskatīt par maksas pakalpojumu iedzīvotājiem. Līdzīgi netiek ņemta vērā kolhoza ēdnīcas darbošanās, paēdinot cilvēkus. Kāpēc īsti? Man tas nav skaidrs. Piemēram, komjauniešu kāzu apkalpošana, kuru veica kolhoza ēdnīcas kolektīvs par noteiktu maksu, netiek uzskatīta par maksas pakalpojumu iedzīvotājiem. (Alkoholu šajās kāzās nelietoja.) Par kāzu un citu svinību apkalpošanu cilvēki ir ar mieru maksāt. Un kolhoza kasē varētu ieplūst krietni daudz naudas. Uzskatu, ka valsts statistikas dienestam šādi pakalpojumi nevis jābremzē, bet gan jāsekme to paplašināšana.

Vēl viens darbs — gāzes balonu piegādāšana. Statistiski pareizi aizrāda, ka maksā par pašu gāzi nevar tikt uzskatīta par pakalpojumu. Taču pakalpojums ir gāzes balona iekraušana, atvešana, izkraušana. Vai arī cits piemērs. Pēdējā laikā gan mūsu kolhozā, gan arī citās rajona saimniecībās individuālajā lietošanā ir nodota dažāda lauksaimniecības tehnika, ieskaitot arī traktorus. Un cilvēki nāk uz kolhoza mehāniskajām darbnīcām un lūdz palīdzību šo tehniku izremontēt, pārdot viņiem kādu rezerves detaļu utt. Šī lieta, kā zinām, ir jaunums, tāpēc neesam informēti, kā īsti darīt vai

nedarīt. Vai šos pakalpojumus varam uzskatīt par īstiem pakalpojumiem un iekļaut gada atskaitē? Cik lielu maksu iekasēt par rezerves detaļu, ja to kolhoza darbnīcās ņem un liek individuālā lietošanā nodotam traktoram? Vai vērā ņem tikai detaļas vērtību, vai jāapmaksā arī darbnīcas telpu un ierīču izmantošana?

Vairākās saimniecībās organizēta graudu maļšana kolhozniekiem, cilvēkiem arī pārdod dažādu produkciju. Kura no visām šīm darbībām tiek uzskatīta par maksas pakalpojumu, kura — ne. Kāpēc? Saimniecību ekonomistiem un grāmatvežiem beigu beigās ir jāzin, kas tad ir šie maksas pakalpojumi un kas par tiem nav uzskatāmi.

Tagad saimniecības par kūdras maksā. Pilnu cenu. No kūdras var ražot kompostus (tas iespējams pie jebkuras fermas). Šos kompostus kolhozniekiem realizē par nēcīgu maksu. Domāju, ka par šo pakalpojumu veidu vajag izdarīt precīzu un ekonomiski pareizu aprēķinu. Kopsaimniecība nekādā gadījumā nēdrīkst būt zaudētāja.

Gribu uzsvert, ka 1987. gads parādīja, cik daudz nepilnību ir maksas pakalpojumu uzskaites sistēmā. Dzird runas, ka dokumentācijā esot lielas izmaiņas. Kādas?

Ar laikraksta palīdzību jautāju rajona agrārūnietiskās apvienības ekonomistiem, rajona izpildkomitejas plānu komisijas un arī valsts statistikas dienesta darbiniekiem: kurš maksas pakalpojumu lomā sniegs nepieciešamo informāciju, kurš konsultēs Preiļu rajona kolhozu un sovhozu speciālistus? Atkārtotji: kurš nēradīs iniciatīvu kompetences deficīta likvidēšanā?

Atbildes uz šiem jautājumiem, domāju, ir interesēs ikvienas rajona saimniecības vadītājus un speciālistus.

J. BRUSS,

kolhoza «Vārkava» galvenais grāmatvedis

Konkursskatē Preiļos

● Arvien lielāku popularitāti iemanto jauno konditoru, kulināru, oficiantu un pavāru meistarības konkursi. Agrāk šādas skates notika atsevišķi pa profesijām, bet šogad zonas un republikāniskajās sacensībās bija jāpie- dalās divpadsmit cilvēku brigādei.

Mūsu rajona sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumu apvienībai bija jāuzņemas zonas sacensību organizēšana Preiļos. Lūdza, Gulbenes, Ogres, Krāslavas oficianti, pavāri un konditori brauca spēkoties ar preiļiešiem. Komandas kapteiņš godpilno un atbildīgo pienākumu uzticējām līvēnietei Līlijai Stumbiņai. Arī komandu veidojam no Līvānu un Preiļu prasmīgākajiem jaunajiem sabiedriskās ēdināšanas darbiniekiem. Pirmajā dienā bija individuālās sacensības oficiantiem, otrajā — brigāžu sacensības, kā arī izstrādājumu izstāde.

Labu meistarību parādīja preiļiete Inese Ancāne. Viņa kļuva par zonas sacensību uzvarētāju. Zūrijas komisija viņas servētajam galdam deva visaugstāko novērtējumu. Zūrijas atzinību izpelnījās konditore Anastasija Catlakšas ceptā «Jaungada torte». Otrā vietā starp savas profesijas meistariem izcīnīja arī Preiļu ēdnīcas pavāre

Anastasija Taškāne. Kopvērtējumā mūsu komanda kļuva par zonas sacensību uzvarētāju.

Sacensības notika piecās zonās. Vienlaikus noteica arī republikāniskā konkursa uzvarētājus. Oficiantu brigāde: I. Ancāne, T. Rešļina (zāles pārzīne), Anita Smoriga un Zita Briška iepēma otro vietu.

Individuāli par vienu no republikas labākajām jaunajām oficiantēm atzīta Inese Ancāne — otrā vietā! Pavāru brigāde republikāniskajā konkursā ieguva trešo vietu.

A. LURINA, sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumu apvienības ražošanas daļas vadītāja

ATTELOS:
● oficiantu brigāde;
● galdu servē Inese Ancāne;
● pavāre Anastasija Taškāne zonas sacensībās ieguva 2. vietu.
J. SILICKA foto

Partijas dzīve

Kontrolē — lopu ziemošana

Izbraukuma sēde

Viens no svarīgākajiem Latvijas KP rajona komitejas partijas komisijas uzdevumiem ir kontrolēt, kā tiek pildīti augstākstāvošo partijas orgānu lēmumi. Sajā nolūkā komisija izdara pārbaudes, apspriež attiecīgos jautājumus savās sēdēs, kuras iespējams organizēt tieši darba kolektīvos. Par vienu šādu sēdi stāsta publikācija, kuru piedāvājam lasītāju uzmanībai.

Pagājušā gada 28. oktobrī Dzeržinska kolhozā notika partijas sapulce. Tajā apsprieda PSKP Centrālās Komitejas aicinājumu lopkopības darbiniekiem, kolhozu un padomju saimniecību speciālistiem un vadītājiem, partijas, arodbiedrību un komjaunatnes organizācijām, visiem agrorūpnieciskā kompleksa darba kolektīviem. Bet apmēram mēnesi agrāk presē bija publicēts PSKP Centrālās Komitejas lēmums «Par neatliekamām pasākumiem, kas veicami, lai pārtrūktu pārtikas jautājuma atrisināšanu saskaņā ar PSKP CK 1987. gada jūnija Plēnuma norādījumiem». Jādūmā, ka saimniecības vadība, visi komunisti to uzmanīgi izlasīja un izanalizēja atbilstoši saviem apstākļiem un iespējām.

Lai noskaidrotu, kā Dzeržinska kolhozā norit lopu ziemošana, ko komunisti ir darījuši, lai izpildītu partijas lēmumus, saimniecībā ieradās Latvijas KP rajona komitejas partijas komisijas locekļi. Viņi iepazīs ar situāciju lopkopības objektos, runāja ar lopkopjiem, speciālistiem. Rezumējums tika dots partijas komisijas sēdē, kura notika turpat saimniecībā.

Kāda saimniecībā ir situācija lopu ziemošanā? Pagājušā gada rezultāti apmierina, jo plāns piena pārdošanā valstij izpildīts par 106, bet gaļas par 103 procentiem. Tas nozīmē, ka pārdots par 93 tonnām piena un par 12 tonnām gaļas vairāk par plānoto. Taču tie ir visa gada rezultāti. Partijas komisijas locekļus interesēja piens un gaļa, kas iegūti lopu kūti stāvēšanas laikā, tas ir, no 1. oktobra. Un izrādās, ka šoziem lopkopības produkcijas ražošana samazinājusies. No 1. oktobra līdz 1. janvārim valstij pārdots par 146 centneriem piena un par 64 centneriem gaļas mazāk nekā attiecīgajā laika periodā iepriekšējā ziemošanā. Par 233 centneriem samazinājusies

piena ražošana. Izslaukums no vienas govys krities par 22 kilogramiem.

Tādi ir skaitļi. Bet, lūk, kā stāvokli vērtē dzīvnieku slimību apkarošanas rajona stacijas veterinārā ārste terapeite S. Pastare: «Ziemošanas periodā pasliktinājusies izēdināmās lopbarības kvalitāte. Piemēram, govju fermā «Ūzuliņi» pēc barības devām paredzēts, ka katras govys racionā ietilpst 15 kilogrami skābsiena. Bet faktiski govju silēs ir skābarība, pie tam nekvalitatīva, daļēji bojāta. Un govīs to ēd nelabprāt. Skuju izēdināšana vispār nav sākusī. Govis un teles netiek pastaigās. Bet fermās «Viktorovka», «Skuteļi», «Oriši» vispār nav pastaigu aploku. Vājā miesas stāvokli ir ataudzējamās telītes «Orišos». Teļi klepo, fermā ir slikts mikroklimats, nav pietiekamas ventilācijas.»

Viens no cēloņiem, kas radīja lopkopības produkcijas ražošanas samazinājumu, ir sliktā barības bāze. Kvantitatīvi viss liekas kārtībā. Pagājušajā vasarā siena gatavošanas plāns izpildīts par 101 procentu, laboratoriski atzīts, ka tas atbilst I un II klasei. Lai nu kā, bet tagad uz fermām bieži vien ved pat sapelējušu sienu no pāraugušas zāles. Viss skābsiens ir bezklases. Kopumā tagad ir jāiztiek ar 96 procentiem no nepieciešamās lopbarības (barības vienības).

Kolhozā maz izmanto un ievieš kolektīvās darba organizācijas formas lopkopībā. Piemēram, 1986. gadā saimniecības vadība noslēdza līgumu ar J. Krasovski, kurš kopā ar dzīvesbiedri kopa nobarojamos liellopus. Tas arī viss. Tagad līgums par ģimenes darbuzņēmumu nav noslēgts. Nav nepieciešamās kārtības arī lopu dzīvsvara noteikšanā, tas rada nesaskaņas starp kopējiem un speciālistiem.

Tāda Dzeržinska kolhozā bija situācija, kad tur ieradās parti-

jas komisijas locekļi. Sēdē piedalījās arī kolhoza priekšsēdētājs, partijas pirmorganizācijas sekretārs, zootehnikas, veterinārijas dienestu speciālisti, agronomi, lopkopības fermu brigadierī. Visiem kopā nu bija jāanalizē stāvoklis.

Jāatzīst, ka kļūdās un neizdarībās nevar valnot tikai atsevišķus speciālistus, teiksim, agronomus par to, ka siens sapelējis, vai zootehnikus par to, ka bulļi nav laikā nosvērti. Nopietni trūkumi ir kolhoza partijas pirmorganizācijas darbā. Lopkopība strādā tikai divi PSKP biedri, arī komjaunieši nepapildina lopkopju rindas. Pēdējo gadu laikā saimniecība nav nosūtījusi nevienu jauniešu mācīties uz profesionāli tehniskajām vidusskolām vai tehnikumiem, lai vēlāk sagādātu mājās diplomētu lopkopības speciālistu.

Bet tagad atgriezīsimies pie 28. oktobra partijas sapulces, par kuru minēju šī materiāla sākumā. Sapulcē toreiz pieņēma lēmumu, kurā bija paredzēts izstrādāt speciālu pasākumu plānu, lai sekmīgi aizvadītu ziemošanas periodu, lai aktivizētu lopkopju sociālistisko sacensību. Taču vēl decembra beigās nekāda plāna nebija.

Pasīvēti pirmorganizācijas darbu vērtēja partijas sekretāre U. Anspoka. Par gatavošanos ziemošanai gan esot runāts jau septembrī, taču sapulce nav bijusi īsti sagatavota. Nu kaut vai tādēļ, ka lopkopji daudz pretenziju izsaka celtniekiem, taču uz sapulci viņi nebija uzacīnāti. Maz būts fermās, maz runāts ar cilvēkiem. Nav regulāras arī vienotās politdienas.

Saimniecībā izveidotusies visai sarežģīta situācija. Un arī partijas komisijas izbraukuma sēdes galvenais mērķis bija sakoncentrēt speciālistu un, galvenais, visu komunistu uzmanību uz to, kā likvidēt atpalicību. Nevienam no partijas biedriem nedrīkst aizmirst, ka arī strādājot mehanizācijā vai zemkopībā, ir tieši atbildīgs par to, kāds būs kopējais gaidzamais rezultāts.

So partijas darba patērību nedrīkst aizmirst. Un vēl. Par maz ir organizēt sapulci, parunāt un pieņemt lēmumu. Nepieciešams arī sistemātiski un principiāli kontrolēt, vai lecerētājs īstenojas.

Partijas rajona komitejas partijas komisijas izbraukuma sēde, cerams, deva impulsu stāvokļa uzlabošanai lopkopībā. Jo vairāk tāpēc, ka tās sagatavošana un gaita, nepilnību cēloņu analīze aktīvi piedalījās darba kolektīva pārstāvji, paši saimniecības komunisti.

L. BIRZNIECE

Komunists darba kolektīvā

Vera Stumbre strādā Livānu stikla fabrikas gaismas vadu cehā par operatori. Viņa ir augstas kvalifikācijas speciāliste — savā profesijā viņai piešķirta 6. kategorija. Var teikt, ka Vera Stumbre zina visu un arī visu prot optiskās šķiedras ražošanā uzņēmumā.

Kopš 1969. gada viņa ir PSKP biedre, jau otro gadu veic propagandistes pienākumus, gādā par ekonomiskajām mācībām kolektīvā. Nodarības, kuras vada Stumbre, parasti norit dzīvi un interesanti, tajās notiek domu un viedokļu apmaiņa, lietišķa diskusija par saimniecību un jaunam. Gan pati propagandiste, gan arī visi viņas 33 klausītāji regulāri iepazīstas ar svarīgākajām publikācijām laikrakstos «Ekonomiķu šķēķa gazeta», «Argumenti i fakti», «Trud», citos periodiskajos izdevumos. Ipaši uzmanīgi tiek analizēti materiāli, kas saistīti ar uzņēmumu pāreju uz saimniecisko aprēķinu un pašfinansēšanu, jo kopš šī gada 1. janvāra jaunajos saimniecības apstākļos strādā arī Livānu stikla fabrikas kolektīvs.

I. IVANOVAS teksts, J. SALNAVIĒŠA foto

Internacionālā audzināšana

Jādarbojas vēl aktīvāk

Janvārī Rīgā notika republikas partijas, padomju, saimnieciskā, arodbiedrību un komjaunatnes aktīva sanāksme, kurā izskatīja iedzīvotāju internacionālās un patriotiskās audzināšanas pilnveidošanas jautājumus. Sanāksmē piedalījās kultūras, zinātnes, izglītības, veselības aizsardzības, tiesību aizsardzības orgānu, radošo savienību, masu informācijas un propagandas līdzekļu pārstāvji.

Kā sanāksmē atzīmēja biedrs B. Pugo: «Ilgu laiku internacionālās audzināšanas darbā plauka jubileju un dekāžu gars, trūka ilgaicīgas rīcības programmas. Vāji bija organizēta leniniskās nacionālās politikas studēšana un starptautiskā attiecību problēmu pētīšana.»

Pēdējā laikā partijas rajona komiteja un partijas pirmorganizācijas pārkārto savu darbu šī jomā un gādā par tā aktivizēšanu un uzlabošanu. Patriotiskās un internacionālās audzināšanas stāvoklis izskatīts partijas sapulcēs mācību iestādēs un darba kolektīvos. Ir pieņemti konkrēti plāni, kuri atspoguļo pasākumus, kas veicami patriotiskās un internacionālās audzināšanas darba pastiprināšanai. Nesen Latvijas KP rajona komitejas birojs vēlreiz izskatīja šo jautājumu.

Skolas patiešām izmanto dažādas formas un metodes, kuras sekmē

internacionālo audzināšanu. Sekmīgi darbojas internacionālās draudzības klubi. Par būtisku iezīmi kļūst savstarpējās draudzības saites starp rajona skolām. Tās ir izveidojušās starp Livānu abu vidusskolu 3., 4., 6. un 8. klasēm. Salas astoņgadīgās skolas audzēkņi ir iemantojuši sev draugus Riebiņu un Preiļu 2. vidusskolās. Pagājušajā mācību gadā kopēji draudzības vakari vienojuši ne tikai Preiļu abu vidusskolu skolēnus, bet arī pedagoģus.

Sekmīgi racionāli noritēja pirmie Valodas svētki. Tie apliecināja gan skolēnu, gan pašu pedagoģu lielo ieinteresētību par valodām, to vēsturi. Šajā mācību gadā skolas ar krievu mācību valodu latviešu valodas stundās ir atļauts klausīt arī divās grupās (ja tālā ir 25 un vairāk skolēnu). Pašādām šo iespēju izmanto tikai Riebiņu vidusskolā. Jo neietiek latviešu valodas priekšdzīvi un grūtības saģādā arī tiebu trūkums. Sogad jau otro reizi izāduma klāšu audzēkņi skolās ar krievu mācībuvalodu kārtos lekcijas latviešu valodā.

Skolēnu internacionālās un patriotiskās audzināšanas darbu iespējams padziļinātī veikt ārpuskolas

darbā. Ik gadu rajona skolās tiek formēti jaunarmiešu bataljoni — «Kāvi» un «Ergļens». Rajonā pavasarī darbojas astoņi bataljoni «Ergļens» un divdesmit pieci «Kāvi». Iecienītas skolēnu vidū ir ekskursijas pa kauju un darba slavas vietām. So darba formu aktīvi pielieto Rozupes, Salas un Galēnu astoņgadīgās skolās un Aglonas internātskolā.

Par vienu no nozīmīgākajiem patriotiskās un internacionālās audzināšanas virzieniem, kļūst tikšanās ar jauniešiem, kas izpildījuši savu internacionālo pienākumu Afganistānā, — saka Latvijas LKJS rajona komitejas otrais sekretārs A. Grzeškevičs. — Ar skolas absolventiem, kuri ir dienējuši Afganistānā, ir tikšanās Riebiņu, Preiļu 2., Vārnavas vidusskolu un Galēnu astoņgadīgās skolas audzēkņi.

Veidojas paradoksāla situācija: mēs aicinām bijušos karavīrus internacionālistus uz dažādiem pasākumiem, bet neesam vēl raduši viņiem iespēju tikties visiem kopā, veidot vienotu kolektīvu. Republikā un atsevišķos rajonos jau sekmīgi darbojas karavīru internacionālistu klubi. Tādēļ arī mēs, komjaunatnes rajona komiteja, risinām tā izveidošanas jautājumu, cenšoties nodot formāli.

Ar ko tas nodarbosies? Pirmkārt, jaunieši varēs apvienoties, un tas jau būs kolektīvs, bet kolektīvam daudzkas pa spēkam. Otrkārt, es domāju, ka viņi spēš lenest jaunas vēsmas patrio-

tiskajā un internacionālajā audzināšanā. Vārdu sakot, klubs ir nepieciešams, un drīzumā tas uzsāks savu darbību.

Iedzīvotāju patriotiskā audzināšana ir muzeja darbības būtība. tā pamatu pamats, — atzīst Preiļu vēstures un lietišķās mākslas muzeja direktore T. Bekeša.

Paldzēt iepazīt un izprast sava novada vēsturi no visnākamajiem laikiem līdz mūsdienām, pētīt gad-simtu laikā izveidojušos lauzu dzīves un darba pieredzi, revolucionāro kustību (sevišķu uzmanību pievēršot tautas cīņai pret apspiedējiem, latviešu strēlnieku vēsturē, cīņām lielajā Tēvijas karā), sociālisma celtniecības periodu, apgūt iepriekšējo paaudžu tautas kultūras mantojumu. — tas ir darbs, ko ikdienā jāveic muzeja darbiniekiem iedzīvotāju patriotiskā audzināšanā.

Mums ir pamats būt lepniem, ka dzīvojam senā kultūrvēsturiskā novadā, kurš devis pasauleslavenus zinātniekus, izcilus mūziķus, leģendāros rakstniekus, revolucionārus domātājus, aktīvus padomju un valsts darbiniekus. Par to lielā muzeja savāktais materiāls. kas nodalām ir tikai neliela daļa — tēm bāzētābām, kuras slēpi Preiļu zeme. Valadzīgs laiks, daudz pūļu un iedzīvotāju iesaucība, lai varētu plinībā paveikt sava novada apzināšanu.

Viena no galvenajām formām iedzīvotāju patriotiskā audzināšanā ir muzeja darba propaganda ar mēses un radošo palīdzību, kā galvenais — izveidot zinātniski pamatotu, laikmeta prasībām atbilstošu namatekspoizīli. Kamēr muzejam nav savu ekspozīcijas telpu, ar novada vēsturi varam iepazīstināt tikai individuālus apmeklētājus. līdz ar to muzeja galvenais

uzdevums iedzīvotāju patriotiskajā audzināšanā nesniedz vēlamu rezultātu.

Rajona otrā muzejs — Jasmulza — tagad ir iekļauts ekskursiju un ceļojumu biroju maršrutos, un līdz ar to muzeja darbiniekiem ir jādomā par to, kā šajā ekskursijas laikā iepazīstināt citu tautu pārstāvjus ar lielāko latviešu dzejnieku. Ar parastu stāstījumu vien, šķiet, ir par maz. Te lieti iedērtos Raiņa dzejas lasījumi akteru sniegtumā krievu valodā ierakstu veidā.

Un tad muzeja apmeklētāju grāmatā varēs parādīties daudz vairāk ierakstu, kuri līdzinātos šim Almaatas skolēnu atzinumam aizvadītajā vasarā:

«Pārsteidzoši skaistu iespaidu Almaatas skolēnu sirdīs, atstāja Jasmulzas muzejs. Ļoti svarīgi, ka latviešu tauta ne tikai atstāja savu kultūru, bet arī cenšas saglabāt tās tautisko stilu, kolorītu. Esam pateicīgi par muzeju, par siltajiem un jaukajiem iespaidiem».

Cienīt otra cilvēka nacionālās jūtas, valodu — tas vēl mums jāmācās. Un te paveras plašs darbalauks. Sogad rajona kultūras namā darbojas latviešu valodas kursi, bet celmlauži šajā jomā jau aizvadītajā gadā bija livānieši. Šādai pieredzei jāgūst plašāks vēriens (arī lielājos darba kolektīvos).

V. ROMANOVSKIS

● Mana pozīcija pārkārtošanās procesā

Lai būtu uzticēšanās Deputāti un dzīvokļu problēma

● Pagājušā gada nogalē redakcijā bija sakrājies krietns žūksnis vēstuļu, kurās skarti dažādi ar dzīvokļiem saistīti jautājumi. Šī korespondence ir rūpīgi izstudēta,

daudzas problēmas atrisinātas, taču vienā otrā gadījumā lieta tā sapīķerēta, ka līdz skaidrībai vēl patālu. Ielūkosimies dažās vēstulēs!

M. Limane izsaka pateicību žurnālistiem par palīdzību dzīvokļa jautājuma atrisināšanā. Jāsaka, te nebija pamata jautājuma izlemšanu vilcināt gadiem ilgi. Taču, kā redzam, birokrāti savu dabu nemaina.

No Stabulniekiem atrakstījuši daudzdzīvokļu mājas iemītnieki. Viņi sūdzas, ka māju slikti apsilda. «Mēs par šo nebūšanu jau ziņojām, kad redakcija bija organizējusi tā saukto «tiešo līniju». Pēc tam veselu nedēļu apsildes radiatoru bija karsti, no krāna tecēja burtiski verdošs ūdens. Taču mūsu priekšī bija isti — karstais ūdens pazuda, māju apsilda slikti. Šī ziema nav auksta, taču istabās ir vēsi un neomulīgi. Kad ejam gulēt, vajag silti saģērbties. Pieaugušie vēl kaut kā cieš, bet ļoti grūti tām ģimenēm, kurās ir mazi bērni».

Kādam šīs rindas var likties pārāk parastas — nav saukuju un dzīvu domu par pārkārtošanos, par sasniegumiem, ierosmēm. Taču no šiem sīkumiem veidojas cilvēka dzīves ritums. Un mūsu valsts vadība ir pasacījusi skaidri, ka nav abstraktas labklājības, bet ir konkrēta labklājība katram no mums.

Sodien programma ir viennozīmīga — paātrināt mūsu zemes ekonomisko un sociālo attīstību. Lai katram ir labiekārtots dzīvoklis, lai visiem pieejama kvalificēta medicīniskā palīdzība, lai veikātos ir bagātīgs preču klāsts. Šo konkrēto labumu aizstāvēšana un gādāšana ir darbs, kas ik dienu jāveic deputātiem, sabiedriskajām organizācijām, visām amatpersonām.

Taču rodas jautājums: kāpēc cilvēki vairumā gadījumā par avām bēdām vispirms ziņo preses orgāniem? Vienkāršāk taču būtu aiziet pie vietējās padomes deputāta, kurš dzīvo kaimiņos. Un deputātam ir lietas tiesības. Dīemžēl nav pārāk bieži tie gadījumi, kad deputāti steigās palīdzēt saviem vēlētājiem. Deputāta darbošanās visbiežāk aprobežojas ar pāris pārbaudēm, ar runu sesijā.

Diezgan pesimistiskas pārdomas? Jā. Tāpēc nemsim vien to vēstuļu kaudzi, palasīsim arī vienu otru dokumentu, kas tapis kā atbilde vai paskaidrojums uz šīm vēstulēm. Ir tādi dokumenti, kuri pierāda dažu deputātu, kā saka, atrautību no vēlētāju ikdienas rūpēm. Lūk, viens gadījums.

Līvānu pilsētas izpildkomiteja ziņoja redakcijai, ka deputāts komunist V. Griņevičs kritizējis sesijā rajona laikrakstu. Citējam V. Griņeviča runu: «Laikrakstā «Leņina Karogs» atsevišķām publikācijām ir apzināti tendencioza nokrāsa, iespējams, bijis mērķis kompromitēt Līvānu pilsētas izpildkomitejas darbu».

Žurnālisti ir daudz ko pieredzējuši. Taču man tik nepamatots pieņēmums un neargumentēts izteikums atsauc atmiņā tos laikus, kad šādā veidā, neapgrūti not sevi ar argumentāciju, bez faktiem cilvēkus apvainoja visbriesmīgākajos grēkos.

Pārļapoju avīzes komplektu. Cenšos atcerēties katru sīkumiņu. Par Līvānu pilsētas izpildkomiteju laikrakstā «Leņina Karogs» publikāciju maz. Pagājušā gada oktobrī (Nr. 123, 17. 10. 87.) publicētas dažas iedzīvotāju vēstules — lūgumi paskaidrot, kā

tālāk rīkoties, lai nokārtotos dzīvokļa jautājumi. Pēc tam — vēl dažas lasītāju atsauksmes par šo pašu tēmu. «Leņina Karoga» 3. decembra numurā — materiāli par pārbaudēm, kuras izdarīja Latvijas PSR Tautas kontroles komitejas un tautas kontroles rajona komitejas darbinieki, lai noskaidrotu, kā Līvānu pilsētas izpildkomiteja ievēro likumus par dzīvokļiem. (Pārbaudes notika pēc lasītāju lūguma.) Un, lūk, arī visas publikācijas.

Acimredzot, par šiem materiāliem izsakās V. Griņevičs. Citēju: «Informācija nav sīki un vispusīgi pārbaudīta, tā pamatojas uz korespondenta personīgo attieksmi un fragmentārām ziņām, kuras devušas atsevišķas ieinteresētas personas. Materiāls izgatimots vienpusīgi, tiek paustas raksta autora personīgās domas un jūtas, nevis dota objektīva aina par vienu vai otru parādību

— pārkāpumi vai atklāta saruna par šiem pārkāpumiem? Bez šaubām, pārkāpumi, — atbildēs jebkurš.

Tieši tāpēc nesens notikušajā Latvijas KP rajona komitejas biroja sēdē rajona izpildkomitejas un pilsētu izpildkomiteju darbs dzīvokļu jautājumu risināšanā tika atzīts par neapmierinošu. Par pilsoņu, kuriem nepieciešams uzlabot dzīvokļu apstākļus, uzskaites un apgādes ar dzīvokļiem dokumentācijas pilnāku nenoformēšanu Līvānu pilsētas izpildkomitejas priekšsēdētāja vietnieci, PSKP biedrei V. Leinei izteikts rājens ar ierakstu uzskaites kartiņā. Līvānu pilsētas Tautas deputātu padomei ieteikts sesijā izskatīt jautājumu, vai ir mērķtiecīgi atstāt V. Leini par dzīvokļu un sadzīves komisijas priekšsēdētāju. Rājens izteikts arī Līvānu pilsētas izpild-

Vēstuļu apskats

vai faktu. Manāms mērķis — tieši vai netieši mest ēnu uz Līvānu pilsētas izpildkomitejas darbu».

Jūs plekritisiet, ka šādi izteikumi šodien tomēr jau ir retums. Jo arvien mazāk paliek tādu cilvēku, kuri apšaubītu katru pilsona tiesības izsacīt savas domas un jūtas (nevis tikai sprīdēt, ka «ir tāds viedoklis»). Un, kaut arī man nākas novirzīties no pašreiz aplūkojamā temata, tomēr gribu atgādināt, kas rakstīts laikraksta «Pravda» šī gada 31. janvāra numurā.

Sajā publikācijā ir runa par tiem cilvēkiem, kuri nespēj pierast pie realitātes, proti, — ka līdzās viņiem dzīvo ļaudis ar citādām domām un uzskatiem. Šiem cilvēkiem ir visai grūti aptvert, ka avīze nav ne barjēra, ne barikāde, ka avīze nav arī baušļu galdiņš, uz kura iegrāv mūžības dogmas. Avīze ir tribīne. Ej un izsaki savas domas! Un ieklausies, ko saka citi. Lai rit atklāta, godīga saruna. Ar vienādām tiesībām abām pusēm. Bet roka jau automātiski raksta: «Lūdzu plevērst uzmanību faktam, ka rakstā... rindkopā... autors... propagandē bīstamus, mums svešus...».

Sajā gadījumā pildspalvu vadījuši deputāta roka. Taču atbildēsim uz jautājumu: kas tad met ēnu uz amatpersonu vai iestādī-

komitejas bijušajam priekšsēdētājam P. Bortullim.

Kā redzat, avīze jautājumu izvirzīja pareizi. Nav tikai saprotams, kāpēc trūkumus un pārkāpumus dzīvokļu uzskaitē un sadalē neredzēja deputāts V. Griņevičs?

Neretī gadās, ka deputāts ir aktīvs dažādos sabiedriskos pasākumos, taču aizmirst rūpes par konkrētiem cilvēkiem. Ka tā notiek, par to liecina vēstule, kuru parakstījuši trīs cienijami cilvēki: Vissavienības kara un darba veterānu organizācijas Lielā Tēvijas kara veterānu Līvānu pilsētas sekcijas priekšsēdētāja, deputāte T. Šuba, šīs pašas organizācijas padomes locekle E. Tondere un karaklausības uzskaites galda priekšnieks T. Putnis.

Runa ir par to, lai Lielā Tēvijas kara otrās grupas invalīdam E. Smukstam piešķirtu dzīvokli. Laikrakstā «Leņina Karogs» bija publicēta veterāna dzīvesbiedres vēstule (Nr. 142, 01. 12. 87.). Citēsim šo vēstuli pilnībā: «Esmu pensionāre. Partijas biedre kopš 1954. gada. Mans vīrs ir Lielā Tēvijas kara dalībnieks un invalīds. Dzīvojam Līvānos, Pionieru ielā, personīgajā mājā, kura nu jau ir veca. Vairākkārt esam griezušies pilsētas izpildkomitejā, lai mūs uzņemtu rindā labiekārtota dzīvokļa saņemšanai. Taču mums at-

teica. Es slikti pārzinu pašreizējos likumus, iebilst neko nevaru. Uzklāsu, ko man saka, un tā arī alzeju, skaidrība netikusi. Kāpēc pret veterānu izturas tik nevērigi? Lūdzu partijas rajona komitejas plēnumu izskatīt jautājumu par amatpersonu atbildību par kara invalīdu nodrošināšanu ar dzīvokļiem».

Lūk, šī šīs vēstule arī radījusi minēto triju cilvēku neapmierinātību: «So publikāciju mēs nedrīkstējam atstāt neievērotu (domāts arī raksts «Pārkāpjot likumu», kas publicēts 3. decembrī un kurā arī pieminētas E. Smuksta rūpes. L. K.), tāpēc nolēmām invalidam palīdzēt. Mēs griežamies pie biedres V. Leines, lūdzām paskaidrojumus. Viņa mūs iepazīstināja ar Latvijas PSR komunālās saimniecības ministra pavēli (izdota 1984. gada 13. aprīlī, Nr. 37), kurā norādīts, ka Lielā Tēvijas kara invalīdi, kuriem ir personīgās mājas, dzīvokļu rindā var iestāties tikai tad, kad uzrāda attiecīgus dokumentus — viens no šiem dokumentiem ir izziņa no ārstu komisijas, ka invalīdam vajadzīga labiekārtota dzīvojamā platība. Pēc tam mēs Līvānu zonālās slimnīcas galvenajam ārstam biedram Deško jautājām, kāpēc šāda izziņa nav izdota E. Smukstam. Mūs iepazīstināja ar attiecīgu instrukciju — izrādās, ka E. Smuksta ievainojums nedod tiesības uz minētajiem atvieglojumiem. Tādā ir levēroti visi likumi. Jautājums: kāpēc redakcija nenoskaidroja visus faktus un publicēja nepārbaudītu materiālu? ...Vai ne tāpēc, lai, ka saka, nokārtotu ar kādu rēķinu, lai kādu nepelnīti apmēlotu. Tā taču ir kūdišana, lai radītu neapmierinātību ar padomju orgāniem. Mēs runājam par padomju orgānu autoritātes paaugstināšanu, bet, lūk, rajona avīze — partijas rajona komitejas un rajona Tautas deputātu padomes izdevums — publicē melnīgu materiālu, tādējādi nepamatoti apvainojot pilsētas izpildkomiteju. Iznāk, ka avīzei nedrīkst ticēt un ka tās lappusēs parādās materiāli bez pamatojuma?»

Padomāsim par šo rindu saturu: avīzes vēlēšanās cilvēkam palīdzēt tiek uzskatīta par kaut kādu rēķinu kārtošānu. Citu motīvu vēstules autori nesaskata. Kaut gan avīzes nolūks ir acimredzams: palīdzēt cilvēkam, kurš lējis asinis — par mums un arī par jums. Turklāt veterāna dzīvesbiedre, izmantojot attiecīgu aicinājumu, ar avīzes starpniecību griežas pēc palīdzības pie Latvijas KP rajona komitejas plēnuma, izteica savu sirdssāpi par to, ka pret kara invalīdu izturas nevērigi, bez ielūguma un izpratnes.

Nesen saņēmām paziņojumu, kuru parakstījis Līvānu zonālās slimnīcas galvenais ārsts I. Deško. Tajā lasām, ka «Līvānu poliklinikas ārstu komisija 1988. gada 6. janvārī izsniegusi E. Smukstam izziņu, ka viņam nepieciešams piešķirt labiekārtotu dzīvokli — ne augstāk par nama otro stāvu».

Tādā invalīdam ir tiesības saņemt dzīvokli!

Taču viens jautājums paliek atklāts, proti — kāpēc kara veterānu aizstāv gan partijas rajona komitejas birojs, gan laikraksta «Leņina Karogs» redakcija, bet ne minētie deputāti?..

L. KUZMINA

Atgriezoties pie

publicētā

Kurš būs tas burvis?

● Publikācijās «Māja jābūvē no pamatiem» un «Būt vai nebūt muzejam Līvānos?» pagājušajā gadā mēs pieskārimies jautājumiem, kuri saistīti ar muzeju izveidi mūsu rajonā, ar muzeju darbu uzlabošanu. Atsaucoties uz šiem materiāliem, mums vēstulī uzrakstījuši līvāniete Monika Vilcāne. Lūk, viņas domas.

Tautas dzejnieks Jānis Rainis rakstīja: «Tas jaunais laiks, kas šakās trīs, tas nenāks, ja ļaudis to nevedīs». Tie nav tikai skaisti vārdi, tā ir dzīves vispatiesākā īstenība, kuras nozīmi jo sevišķi spilgti apjaušam tieši tagad. Un ir jāapstājas un jāpadomā.

Muzejs — tā ir mūsu kultūras neatņemama sastāvdaļa. Protams, nav tik viegli šādas celtnes dabūt gatavas. Tomēr, lai cik tas grūti būtu, nevajadzētu tik daudz solīt uz papīra, bet gan vienreiz izdarīt arī kaut ko praktiski. Pēc manām domām vēstures un lietišķās mākslas muzejam neatrasi piemērotāku vietu kā Preiļu parkā. Te taču katrs koks, katrā sen iemīta taciņa var kļūt par muzeja sastāvdaļu.

Muzejs tagad radīs mājvietu vārstsarga namiņā. Bet pils, kuru solīja dabūt gatavu jau pirms daudzliem gadiem, drūmi sabruk. Vai mums tas nav kauns un negods? Pils taču ir Preiļu pilsētas dvēsele, tikai ļāujai ieskanēt kādā no šīs dvēseles stīgām. Lai tas notiktu, jāatrod kāds brīnišķīgs burvis, kas visu zina un var, un tad notiks brīnums kā pasakā. Bet kurš būs tas burvis? Vārbut mūsu zināšie arhitekti, vārbut kāds cits?

Trīsdesmitajos gados un četrdesmito gadu sākumā Preiļu pili darbojās lauksaimniecības un mājturības skola. Toreiz pils vēl bija cēla un balta, apkārt ziedēja puķes un zāloja košuma krūmi. No pils celiņi veda uz saimniecības ēkām, stajiem un

pagrabjiem. Stajļos bija lopi, bet pagrabos lielas koka mucas, kurās skābēja kāpostus skolas vajadzībām.

Rakstu to tāpēc, ka šajā pili mācījās mājturības nodalā. Tāpēc arī sirds tagad tā sāp. Protams, nav manos spēkos pili atjaunot, ir tikai cerība, ka atkal redzēšu to staltu un baltu, ka pāris tuvāko gadu laikā Preiļu pils tomēr būs gatava, un vēstures un lietišķās mākslas muzejs svīnēs jurgus. Muzeja strādā darbīgi ļaudis, bet vārstsarga namiņā viņiem kļūst arvien šaurāk.

● Fizikultūra un sports

Nav nemaz tik sarežģīti...

● Kamēr citi sprieda, strīdējās, meklēja ieganstus, lai tik jauninājumu neievieštu, Rožupes astoņgadīgajā skolā rikošanās. Direktore Aļoīda Rimicāne pulcēja kopā pedagogu kolektīvu, un visi kopā izlēma: «Veselības stunda jābūt!». Tiesa, arī Rožupē bija pedagogi, kurus nācās, varbūt, arī turpmāk nāksies pārliecināt par jaunā pasākuma lietderīgumu. Un tomēr Aļoīda Rimicāne uzskata, ka kustīgais «starpbrīdis» skolā ienācis bez lielām organizatoriskām grūtībām.

...Pēc trešās stundas atskanēja zvans, un bērni gērba mugurā sporta tērpus. Tad — visi ārā. Un bērniem līdzī klases audzinātājs. Labi, ka skolas pagalmā ir basketbola un volejbola laukumi. Bezniega ziemā nu tos var izmantot. Labi, ka, būvējot skolas internātu un dzīvojamā māju, ierīkots neliels spēļu laukumiņš, šūpoles. Sešgadnieki tur jūtas pavisam omulīgi. Labi, ka skolā (ne bez vietējā kolhoza palīdzības) sagādāts sporta in-

ventārs. Un, protams, apsveicami, ka skolā ir pedagogi (piemēram, Zenta Ancāne), kuri «Veselības stundu» uzņem kā pašsaprotamu lietu un ir vienprātīgi ar direktori: bērniem jānodod ne tikai zināšanas, bet arī jābūt nomodā par viņu veselību.

Protams, sākumā ne viss izdodas. Ne vienmēr, piemēram, šajā stundā jūtams īsts sacensību gars. Labs garastāvoklis — tas gan.

Bez tam bērni atpūšas no mācību slodzes. Bet skolotāja Zenta Ancāne uzskata, ka tā esot ne tikai veselības, bet arī dabas mācības un audzināšanas stunda. Ar savu klasi viņa jau pabijusi vecajās dzīrnāvās, noskatījusi vietas, kur citdien dosies krosu skriet. Bērni kopā ar skolotāju sākuši iepazīt dažādas apvidus spēles, ko izmantot nodarbībās. Vienveidība taču apnik.

Bet ko par «Veselības stundu» domā pašī skolēni?

J. Kantāns: «Stunda varētu būt garāka. Patiktu sacensības starp klasēm».

L. Līpnieci: «Pēc fizikultūras stundas vieglāk mācīties».

I. Pizeli: «Veselības stunda ir labāka nekā rīta rosme. Un nogurumā arī nekāda».

Līdzīgi atbildēja arī citi septiņās klases skolēni.

Rožupē redzētais apliecina, ka argumentiem — skolēni nākamajai stundai nemaz nebūs savācami kopā, ka būs tajā izklaidīgi, neapgūs vielu — nav pamatojuma. Gluži otrādi, «Veselības stunda» pat disciplinē, dod možumu un enerģiju mācībām. Kā šai stundai izbrīvēt laiku? Ļoti vienkārši. «Ierodamies skolā pusstundu agrāk», teica direktore.

A. ILJINA

ATTELOS:

● pēc brīžiem svaigā gaisā pavisam cits prieks mācīties — par to liecina otrklasiņu smaidi;

● skolas direktorei Aļoīdai Rimicānei un mācību daļas vadītājai Birutai Kalniņai arī mozs garastāvoklis — «Veselības stunda» problēmas nerada;

● viegls skrējēns pēc sēdēšanas solā — tas ir lieliski.

J. SILICKA foto

Redaktors V. PETROVS

● Informē kultūras un sporta komplekss

Pasākumi februārī

KULTORAS PASĀKUMI FEBRUĀRĪ

PREIĻOS

12. februārī plkst. 19.00 — vakars pašdarbniekiem.

13. februārī plkst. 18.00 — Valmieras drāmas teātra izrāde «Sirdsapziņas diktatūra».

20. februārī plkst. 12.00 — kinoamatieru dienai veltīts pasākums.

23. februārī plkst. 17.00 — pasākums «Padomju Armijai — 70».

24. februārī plkst. 18.00 — grāmatu namā «Latgale» tikšanās ar Akadēmiskā drāmas teātra aktieriem Vizmu un Andī Kvēpiem.

Mēneša otrajā pusē grāmatu namā «Latgale» paredzēta tikšanās ar Latvijas PSR Nopelniem bagāto skatuves mākslinieku Hariju Liepiņu.

LIVĀNOS

14. februārī plkst. 16.00 — vokāli instrumentālā ansambļa «Vaidava» koncerts.

20. februārī plkst. 18.00 — koncerts «Dziedot mūžu nodzīvoju Daugavpils malīnā». Piedalīsies aktrises O. Dreģe un R. Garne.

20. februārī Livānu stikla fabrikas klubā — konkurss «Kas? Kur? Kad?». Sacentīsies Livānu 1. un 2. vidusskolu komjaunieši.

21. februārī plkst. 18.00 — tematiskais pasākums «Padomju Armijai — 70».

28. februārī plkst. 14.00 un 17.00 — vokāli instrumentālā ansambļa «Jumprava» koncerts.

SILAJAŅOS

12. februārī — tematiskais pasākums «Zeme — mūsu rūpes un ikdiena».

13. februārī klubā — «Bērnu rīts».

17. februārī plkst. 15.00 — pasākums «Padomju kareivis miera sardzē».

20. februārī plkst. 19.00 klubā — tematiskais pasākums «Padomju Armijai — 70».

23. februārī bibliotēkā — dzejoļu konkurss «Slava Padomju Armijai».

SAUNA

13. februārī — jauniešu atpūtas vakars.

20. februārī — tematiskais pasākums «Padomju Armijai — 70».

26. februārī — vakars komjauniešiem.

VARKAVA

20. februārī — tematiskais pasākums «Padomju Armija — miera armija».

STABULNIEKOS

14. februārī plkst. 15.00 — tematiska pēcpusdienā Lielā Tēviņas kara un darba veterāniem «Dialogs ar dzīvi».

20. februārī — Aglonas ciema pašdarbnieku koncerts.

27. februārī — komjauniešu atpūtas vakars «Draugu pulkā».

PELEČOS

18. februārī plkst. 20.00 — Rēzeknes Tautas teātra izrāde. E. Vulfs. «Līnīs mirdā».

JERSIKA

27. februārī — balle «Iz sendienām».

ROŽUPE

20. februārī — Lielā Tēviņas kara veterāniem veltīts vakars «Padomju Armijai — 70».

26. februārī — pašdarbnieku koncerts.

SPORTA PASĀKUMI FEBRUĀRĪ

14. februārī plkst. 10.00 — veselības spartakiādes sacensības šaušanā Preiļu 2. vidusskolas šautuvē.

17. februārī — BJSS sacensības vieglatlētikā.

No 14. līdz 21. februārim — «Vissavienības slēpotāju nedēļa».

21. februārī — masu slēpojums «Riebiņi — Preiļi — Riebiņi». Pulcēšanās plkst. 12.00 pie Riebiņu vidusskolas.

27. februārī — vadošo darbinieku spartakiāde. Pulcēšanās plkst. 10.00 pie rajona kultūras nama.

28. februārī — rajona vietējo padomju deputātu spartakiāde. Pulcēšanās plkst. 10.00 pie rajona kultūras nama.

A. URČA,

rajona kultūras nama metodiķe

TV VIĻŅA

9. februāris. 17.55 — Zinas. 18.15 — Pārbaide «Argumenti». 18.30 — Radikālās pārkārtošanās celi. 19.00 — Apspriedīsim kopīgi. 20.00 — «Panorāma». 20.30 — Dienas zīnas (krievu val.). 20.35 — «Labu nakti, mazuli!». 21.00 — «Laiks». 21.40 — «Pārkārtošanās starmetis». 21.50 — Mākslas filmas «Gadsimta kontrakts» 2. sērija. 22.55 — PSRS čempionāts basketbolā vīriešiem. «Statiba» (Viļņa) — «Spartaks» (Leningrada). 23.30 — Zinas.

11. februāris. 8.00 — «Labrīt!» 8.20 — Koncerts. 8.50 — Dokumentālā filma. 9.10 — Koncerts. 10.00 — TV skolēniem. 10.30 — PSRS čempionāts basketbolā vīriešiem. «Statiba» (Viļņa) — «Spartaks» (Leningrada). 11.05 — Mākslas filmas «Gadsimta kontrakts» 2. sērija. 12.10 un 18.00 — Zinas. 18.15 — Mūzika un poēzija. 18.30 — PSRS čempionāts basketbolā vīriešiem. «Zaigiris» (Kauna). ACSK. 20.00 — «Panorāma». 20.30 — Dienas zīnas (krievu val.). 20.35 — «Labu nakti, mazuli!». 21.00 — «Laiks». 21.40 — «Pārkārtošanās starmetis». 21.50 — Lietuvas TV mākslas filmas «Brīvības malks» 1. sērija. 23.10 — Zinas.

PREIĻOS UN LIVĀNOS DZIVOJOSĀ DAUDZBĒRŅU ĢIMENŪ IEVERĪBAI

Paziņojam, ka, sākot ar 10. februāri, trešdienās 6. veikalā «Pārtikas preces» Preiļos, Jelgavas ielā 11, un, sākot ar 12. februāri, piektdienās 15. veikalā «Pārtika» Livānos, Rīgas ielā 37 a, tiks pieņemti iepriekšēji pasūtījumi no daudz bērnu ģimenēm apgādei ar pārtikas produktiem.

Pasūtījumus pieņems tieši veikalos vai arī pa tālruni 23257 (6. veikals, no plkst. 9.00 līdz 11.00) un 44473 (15. veikals, no plkst. 8.00 līdz 11.00).

Pasūtītos pārtikas produktus abos veikalos izsniegs no plkst. 13.00 līdz 19.00. Līdzī jāņem apliecība, kuru izsniegs Preiļu rajona izpildkomitejas sociālās nodrošināšanas nodaļa.

Rajona patērētāju biedrību savienības valde

RAJONA SADZĪVES PAKALPOJUMU KOMBINĀTS

sakarā ar pavasara sezonas tuvošanos atgādina iedzīvotājiem, ka nepieciešams laikus nodot ķīmiskajā tīrīšanā lietusmēteļus, mēteļus, vējjakas.

Steidzamu ķīmisko tīrīšanu veicam 24, 48 un 72 stundu laikā, parasto — 10 darba dienu laikā.

Izmantojiet ķīmiskās tīrītavas pakalpojumus!

Sadzīves pakalpojumu kombināta administrācija

KOLHOZS «VARKAVA»

pārdod iedzīvotājiem amonizēto kūdru zemes mēslošanai. Saimniecība kūdru nogādā līdz izmantošanas vietai.

Tuvākas izziņas pa tālruni 22141 katru dienu, izņemot sestdienas un svētdienas, no plkst. 8.00 līdz 17.00.

Lauj, mīlo tēt, man tavā priekšā galvu liekt,

Man cita nav, ko atmaksāt tev sniegt.

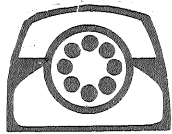
(A. Smagars)

Izsakām dziļu līdzjūtību Antonam Kazakevičam sakarā ar TEVA nāvi.

Kinodirekcijas kolektīvs

Laikraksts «Lenina Karogs» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке. г. Прейли. Латв. ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. М. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1. TĀLRUNI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 22154, sekretariāts — 21769, agrorūpnieciskā kompleksa, kultūras un sporta nodaļas — 21759, partijas dzīves, skolu un vāstuļu nodaļas — 21996, vietējo padomju darba, rūpniecības un celtniecības nodaļas — 21985, grāmatvedība, uzzīņas par sludinājumiem — 22305.

Tir. 14221 eks. (latv. v. 10114 eks., krievu v. 4107 eks.).
1. nos. iespiedloksne. Ofsetiespiedums.
Laikraksts iespiests Latvijas PSR V. izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400, Daugavpils, Vaikas ielā 1.
Indekss 68169.
Pas. 241.